

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

HANDBALIȘTII MEREU NEÎNVINȘI

După turneul victorios din Elveția, R.F. Germană și Cehoslovacia, handbaliștii noștri, de două ori campioni mondiali, au repurtat o nouă victorie, câștigând turneul de la Cluj, dotat cu «Cupa orașelor».

Coperta noastră reprezintă un moment din cel mai greu examen clujean: 17—17 cu Iugoslavia. Gruia trage la poartă, susținut din priviri de Oțelea și Mircea Costache II.

Foto: R. WAGNER — Cluj

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Nr.22 (189) -
NOIEMBRIE 1966
Anul XIX

ÎNALTA PREȚUIRE

IOLANDA BALAȘ

AUREL VERNESCU

Recent, la Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a avut loc solemnitatea înmînării unor ordine.

Înaltele distincții au fost înmînate de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat.

La solemnitate au fost prezenți tovarășii Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Aurel Moga, ministrul sănătății și prevederilor sociale, Anghel Alexe, președintele Uniunii de Cultură Fizică și Sport.

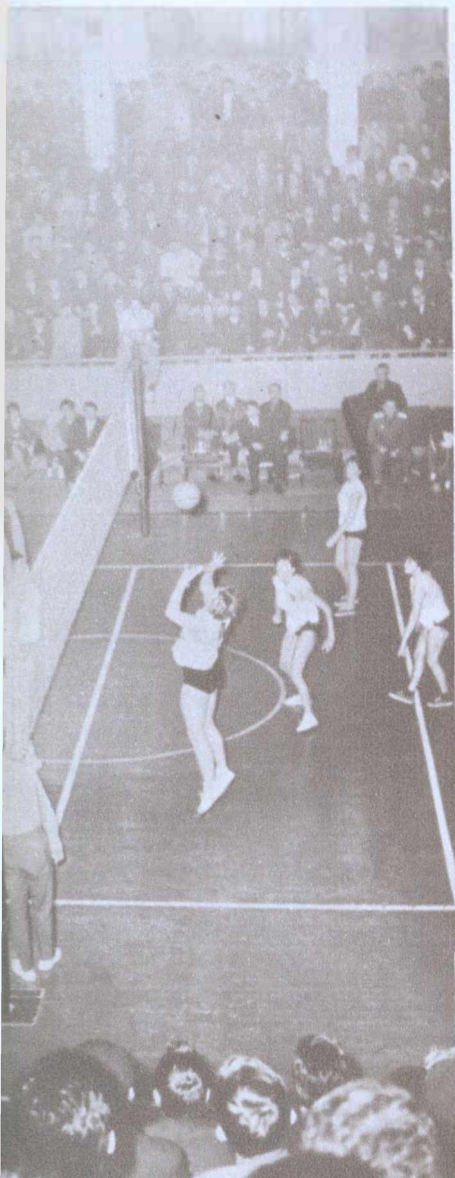
Pentru rezultatele deosebite obținute în competițiile sportive internaționale, pre-

cum și pentru contribuția valoroasă adusă la dezvoltarea culturii fizice și sportului în țara noastră, a fost conferit ordinul «Meritul Sportiv» clasa I, sportivilor Iolanda Balaș și Aurel Vernescu, ordinul «Meritul Sportiv» clasa a II-a, antrenorului Radu Huțan și ordinul «Meritul Sportiv» clasa a III-a următorilor sportivi, antrenorii și profesorii de educație fizică: Virgil Atanasiu, Alexandru Andrei, Francisc Bolla, Nehoi Constantin, Alexandru Csipler, Mihai Flamaropol, Florin Gheorghiu, Gheorghe Ghișoiu, Ilie Greavu, Andrei Igorov, Mihai Ionescu, Haralambie Ivanov, Nicolae Martinescu, Silvia Negreanu, Vasile Nicoară, Alexandra

Nicolau, Ilie Oană, Mihai Petre, Petre Pop, Cornel Popa, Ion Ponoava, Atanase Sciotnic, Ion Tărtăreanu, Victor Tibacu, Ion Tripșa, Mihael Turcaș, Eugenia Țicaliuc și Ion Țiriac.

Înalta prețuire acordată acestor sportivi, antrenori și profesori de educație fizică constituie un puternic îndemn pentru dezvoltarea neîntreruptă a sportului de masă, pentru creșterea performanțelor, pentru situarea sportului din România pe o treaptă cât mai înaltă în ierarhia europeană și mondială.

Sportivi, antrenori și profesori de educație fizică urmați exemplul celor decorați

PRIMELE ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE

Primele întâlniri internaționale, pe teren propriu, ale hocheiștilor noștri au fost rezervate echipei Steaua și reprezentativei Bucureștiului, care au întâlnit formația sovietică S.K.A. Kublșev.

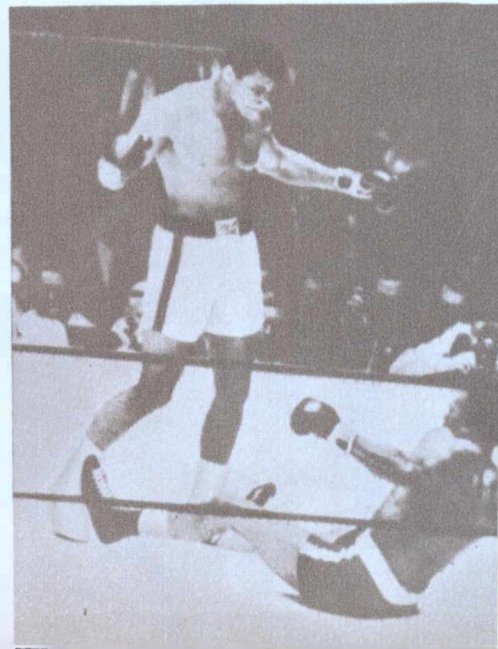
Întă în fotografie un aspect din partida susținută de echipa Steaua. Un atac la poarta apărată de Iskovlev. Biro este oprit din acțiune de apărătorii oaspeți, însă Stefanov (12), atent, va prelua pucul.

VOLEIBALISTELE FARULUI - NEÎNVINSE

Etapa a VI-a a campionatului republican de volei feminin a mai adăugat o victorie la șirul neîntrerupt de succese al fetelor din Constanța. După ce au învins Rapidul, întâ că o altă pretendentă la titlu, Dinamo București, cedează (cu 3-1) în fața lor. Prin excelența sa comportare în actualul campionat, echipa Farul își anunță un finis demn de titlu. În fotografie, Elisabeta Goloșie (căpitana echipei Farul) va depăși blocul dinamovistelor printr-o elegantă plasare a mingii.

CASSIUS ȘI K. O. -urile

Peste 35 000 de spectatori din orașul Houston (Texas) au aplaudat victoria campionului mondial — neoficial — de box la toate categoriile, Cassius Clay. Acesta, învingându-l în trei reprize pe Cleveland Williams, și-a înscris în palmares încă o victorie, cea de a 27-a în cariera sa de profesionist, fără să fi pierdut vreo partidă. Să fie el oare chiar atât de puternic sau partenerul întâlniți în timpul din urmă alint de mîna a doua? O simplă observație. Într-un clasament al «grellor» din întreaga lume, publicat de revista americană «Boxing Illustrated» la începutul anului, numele lui Cleveland Williams nu figurează în primul 50...

...Sfârșit de toamnă. Frunzele înveșmîntează multicolor pămîntul pregătit pentru hibernare. Soarele zîmbește tot mai rar. Mercurul coboară, e frig, plouă...

...Sfârșit de toamnă și de săptămîină la Ploiești. La «Petrolul»...

...Animație peste tot, ca-n toiul verii. Tabloul pare neverosimil pentru neavizați. Nici un zgribulit! Fete și băieți în teniși, în bascheți, în pantofi cu cuie, în ghete cu cramioane, s-au încins în întreceri. Atletismul, handbalul, fotbalul, rugbiul și chiar natația nu se îndură să intre în casă. Ca niște copii: «Nu răcim!»...

...Animație peste tot, și sub cerul liber (dar... acoperit de nori), și în săli: în sălile multe, spațioase, frumoase, complet utilate și noi ale clubului Petrolul. Și aici s-a instalat la fel de confortabil sportul, și antrenamentul, și competiția: gimnastica, tirul, halterele, voleiul, scrima, baschetul, popicele, șahul...

...Sfârșit de săptămîină la Ploiești. La «Petrolul». Cea mai mare densitate pe metru patrat, din oraș. Cea mai multă energie revărsată pe metru patrat. Un reactor sportiv. Al sportului de masă și al celui de performanță. Aici, la Petrolul, deocamdată numai fotbalul este.. rege. Dar și celelalte discipline aspiră la... coroană. Aceasta-i semnificația animației la sfârșit de săptămîină, la sfârșit de toamnă...

SFÎRȘIT , DE SĂPTĂMÎNĂ LA PETROLUL

CAMPIONII

Cea mai puternică, mai prestigioasă și mai iubită secție a Petrolului este cea de fotbal. Aceste superlative sînt fundamentate pe priza pe care o are fotbalul pretutindeni, pe cucerirea, fără vedete, cu jucători crescuți în jurul sondelor și rafinăriilor, de trei ori a campionatului național al categoriei A (1957—58, 1958—59, 1965—66), pe înfrîngerea, la Ploiești, a campionilor campionilor mondiali (Liverpool). În momentul de față, echipa Petrolul se resimte după eforturile mari, pierzînd un joc acasă (cel cu Steaua). Petroliiștii sînt însă optimiști și speră să revină curînd pe linia de plutire și să înceapă din nou, în primăvară, asaltarea titlului.

În imagine, un «detaliu» fotbalistic: BADEA, DRIDEA I, IONESCU, BOC, FLOREA, DINCUȚĂ și OPRÎȘAN.

(continuare în paginile 4 - 5)

Liviu Mazilu — o «speranță»

CUMPĂNA GRAȚIEI

Sub tribuna întâi a stadionului Petrolul, ca o expresie a spiritului gospodăresc al conducerii clubului ploieștean, din nimic a fost făcut ceva: cea mai frumoasă sală de gimnastică din regiunea aurului negru. Iluminație fluorescintă, parchet, covor, paralele, inele, cai, trambuline, birnă, scări fixe, oglinzi, pian, ...pianist, balerini, antrenori, gimnaste și gimnaști... În acest complex de lumini și melodii, de energii și de ambiții, «cartografii» genului vor indica cu mină groasă, pe harta lor, nu peste cine știe câtă vreme, izvoarele unor mari performanțe ale forței, echilibrului și eleganței, ale gimnasticii...

...În cumpăna grației, cu multă siguranță, Petrica, sora maestrei sportului Elena Ceampelea...

DETALIU FEMININ

Îl întâlnim pe tovarășul Vasile Ceampelea, pater familias:

— Vă așteptăm la clubul Petrolul, pentru o fotografie de... grație!

Ne zîmbește.

Vine, dar incomplet însoțit...

— Lipsesc trei! — îi atragem atenția...

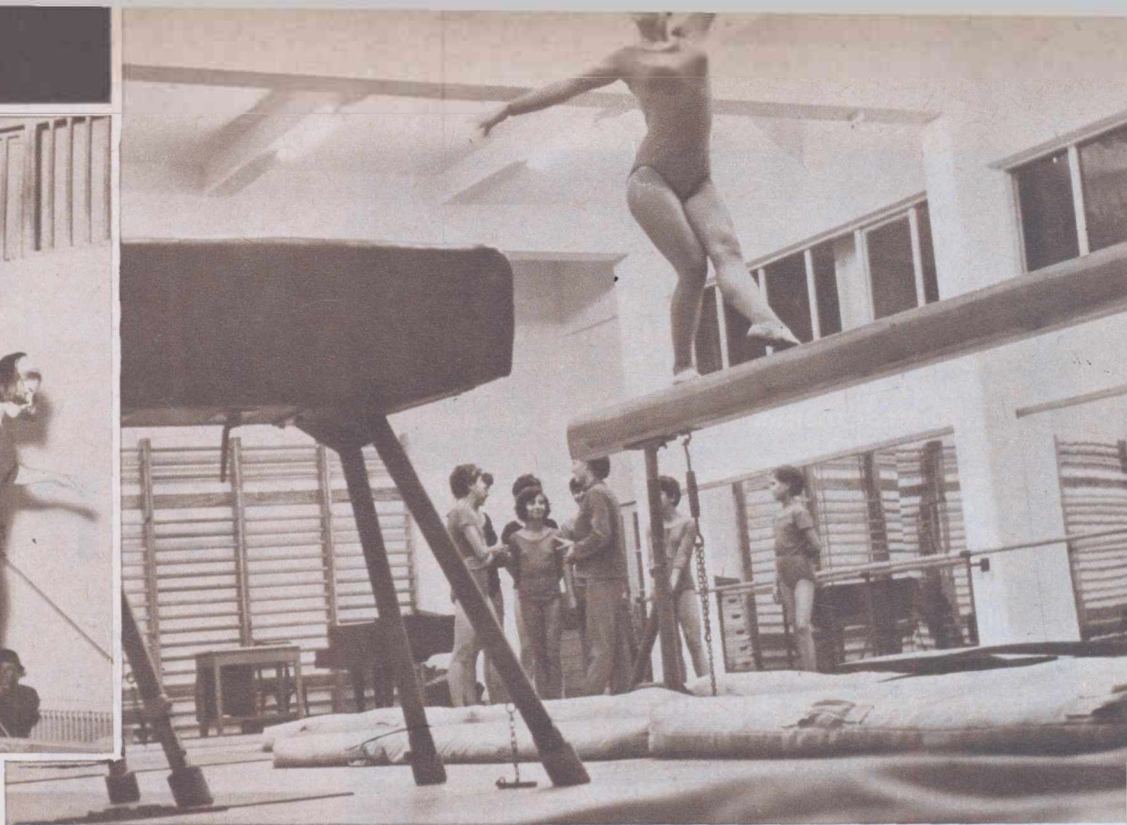
— Băieții! Laurențiu — 11 ani, Vasile — 10 ani și Victor — 2 ani.

— Optați...

— Pentru detaliul feminin! Elena — 19 ani, Niculina 18 ani, Petrica — 16 ani, Teodora — 14 ani, Camelia — 9 ani, Lidia — 8 ani și Gabriela — 4 ani...

— Și?...

— Deocamdată, atît! La anul, nu știu, dar, poate, tot o gimnastă!

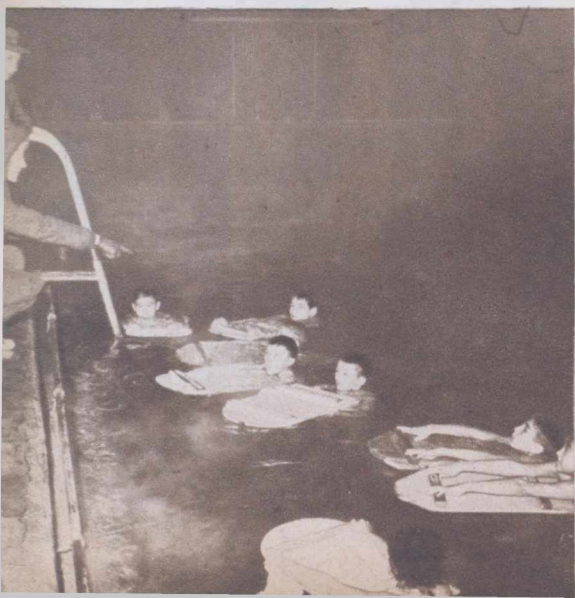

ȘI PLOIEȘTIUL VA AVEA PERFORMERI LA NATAȚIE

Văzîndu-i pe micuți cum vin de la școală ca să-și facă și lecțiile de înot în bazinul cu apă încălzită, fiind numai ochi și urechi la sfaturile antrenorului MIHAI MITROFAN (maestru al sportului, fost campion și recordman de natație), am gîndit: și Ploieștiul, acest oraș cu atîtea bazine și atît de puțini înotători, va avea în sfîrșit și el adevărați performeri la natație! Primul pas a fost făcut: un antrenor competent și pasionat.

SALA DE FORȚĂ

Sub tribuna întâi a stadionului Petrolul a fost amenajată anul acesta o sală de forță, expresie a spiritului gospodăresc al conducerii clubului ploieștean. Aici, sub conducerea studentului la I.C.F. Nicolae Bărbulescu, își desăvîrșesc pregătirea halterofilii, dintre care unii, cum ar fi Nicolae Fofircă, Constantin Cristea, Gheorghe Mitina, Teodor Surubarau au și intrat în vederile selecționarilor.

SPICUIRI . . . ATLETICE

Sfârșitul de săptămână a avut înscris în repertoriul său și un mare concurs athletic. Dar, fiind rezervat elevilor, distribuția nu a consemnat nume sonore. Sonore, la acea dată...

Aproape 1 300 de eleve și de elevi au alergat, au sărit, au aruncat, visînd primul loc (Foto: 1—2). Au tremurat, nu de frigul zilei, ci de febra starturilor, au luptat, transpirînd, nu să scape de ultimul loc, ci să nu-l piardă pe primul. Au rîs, au sărit în

sus de bucurie la victorie, au plîns, sincer, la înfrîngere. ATLETISMUL...

...Florica Tiglea, în vîrstă de 12 ani, de la Scoala nr. 15, a alergat în serii (prima ei alergare, în viață), la 60 de metri, reușind 9,1 sec. În finală și-a îmbunătățit recordul cu 4 zecimi de secundă: 8,7! Dar n-a fost prima, nici a doua, nici a treia. Căzuse pe gânduri: oare cînd va fi a treia sa cursă? ATLETISMUL...

...Mircea Preda. Un puber de 15 ani. Timid, dar dirz deasupra ștachetei. Abia reușește să-și ascundă fericirea, cînd antrenorul său, maestrul sportului XENOFONTE BOBOC, îl anunță că 1,70 m reprezintă un nou record regional de juniori mici la săritura în înălțime. «Ai trecut de la «foarfecă» la «ventrală». La anul, vei sări cel puțin 1,90 m!». Mircea Preda, roșind, dă din cap: «Am încredere în dumneavoastră!». ATLETISMUL...

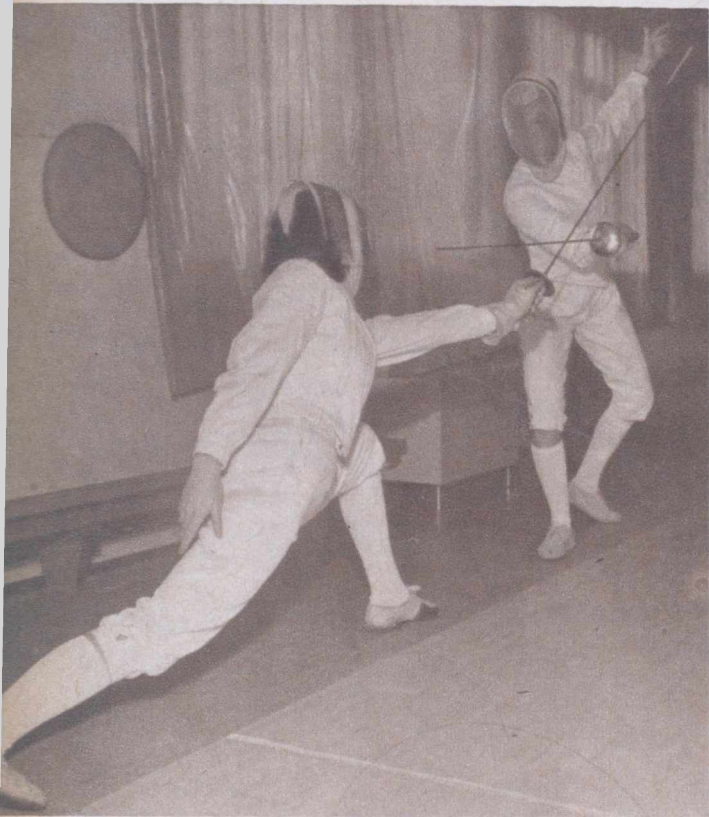

POLIGONUL ÎȘI DOREȘTE MAEȘTRI PROPRII

Iulian Georgescu, Mircea Zamfirescu, Nicolae Ionescu, Petre Marica — iată cîteva nume consacrate în tirul ploieștean. Sînd de vorbă cu specialiști în materie, am aflat că nu va trece mult și poligonul Petrolului își va revendica dreptul de a figura cu elevii săi și mai sus de categoria întii de clasificare, la maeștri ai sportului.

Instantaneul redă un aspect din timpul competiției dotată cu Cupa Petrolul, la care au participat «virfuri» ale celor mai puternice secții de tir din țară. Prezența acestora poate fi apreciată ca un credit acordat trăgătorilor petroliști.

La antrenament pe planșă. Ileana Drimbă atacă, Ecaterina Iencic parează.

Sase din cele 11 floretiste intrate in antrenament pentru J.O. din Mexic: Maria Vicol, Suzana Tasi, Ileana Drimbă, Ecaterina Iencic, Rodica Văduva și Maria Voinea.

Florete în acțiune . . .

O frumoasă surpriză la scrimă. Au prilejuit-o floretistele. Lotul care a început să se pregătească pentru J.O. din Mexic cuprinde 11 trăgătoare. Un adevărat record. Din curiozitate am cercetat tabelul selecționabilelor. Nici o... figurantă. Valoarea fiecăreia în parte a impus tehnicienilor. Dar, mai bine, să vă prezentăm «olimpicele» sau, mai corect, fetele din rândurile cărora vor fi selecționate cele mai în formă trăgătoare pentru deplasarea în Mexic.

Cu cine să începem? Pentru noutatea reapariției lor pe planșe, vom da prioritate OLGĂI ORBAN-SZABO și MARIEI VICOL. Da, Olga și Maria și-au făcut reîntrerea în arena sportivă. După o absență de aproape doi ani. Pauza le-a fost impusă de doi «voinici»: Alexandru și Tudor, adorabilii lor fii. Acum, la impresionanta vîrstă de șase luni, Alexandru și Tudor au căzut de acord să le «permită» mamelor reîntoarcerea la vechea lor pasiune.

Pentru cei care nu le cunosc, amintim că Olga deține un loc doi la Olimpiada de la Melbourne și un titlu de campioană mondială de senioare, cucerit în anul 1962 la Buenos Aires, în timp ce Maria este cîștigătoarea bronzului la Olimpiada disputată în «Orașul celor 7 coline».

În prezent, Olga și Maria se simt în cea mai bună

dispoziție de lucru. Maternitatea le-a insuflat o și mai mare încredere în propriile forțe, ele reușind chiar de la primele antrenamente să se miște și să mînuiască floretele cu dezinvoltura de acum cîțiva ani. De altfel, în marea familie a floretistelor, cele două valoroase sportive române nu sînt singurele trăgătoare care și-au îmbogățit atât de frumos sfera preocupărilor. Prudskova, cunoscuta floretistă sovietică, care și-a reînceput și ea de numai cîțva timp antrenamentele, este mamă, promoția Olgăi și a Mariei, iar Alecsandra Zabelina, mamă... cu vechime (aproape doi ani) și-a făcut reîntrerea în activitatea competițională cu un rezultat care înlătură toate suspiciunile — dacă le are cineva — privind efectele maternității în obținerea performanței sportive: locul II la mondialele de senioare, ediția 1966 (Moscova).

Dar, să ne continuăm șirul prezentărilor. Pe același tabel mai figurează ANA ENE. Numele vă este desigur cunoscut. A fost prima cîștigătoare română a campionatului mondial de tineret (Gand — 1963). O urmează ECATERINA IENCIC, campioană mondială de tineret — ediția 1965 (Rotterdam) și medaliată cu bronz la mondialele senioarelor de la Moscova; ILEANA DRÎMBĂ, dublă vicecampioană, a mondialelor de tineret (1964 — 1965); MARIA STANCA și SUZANA TASI, compo-

nente de bază ale reprezentativei de floretă, care a adus țării numeroase medalii de la campionatele mondiale de senioare, mondiale universitare, etc.; RODICA VĂDUVA, recent finalistă a unui important concurs internațional, disputat în R.D. Germană; ADRIANA MOROȘAN, componentă a echipei clasată pe locul III la «Cupa Europei», ediția 1966; IUDITH HAUCLER, cîștigătoare a turneului internațional din R.D.G. și MARIA VOINEA, ocupanta locului III în «Cupa speranțelor».

După cîte se poate vedea, toate cele 11 fete și-au cucerit locurile în lot pe merit, iar pentru a nu desminți așteptările, fiecare în parte se pregătește în vederea Olimpiadei, fără să-și precupețească din timpul liber o singură clipă. Seriozitatea pe care o acordă antrenamentelor este, de altfel, explicabilă. Începînd cu 1967, anul preolimpic, cele 11 trăgătoare vor trebui să participe la minimum șase mari concursuri internaționale. Este hotărîrea federației noastre de scrimă, care a și întocmit un calendar competițional adecvat rodajului și verificării stadiului de pregătire al floretistelor.

«Extemporalele» deosebit de severe care le așteaptă pe floretiste pînă la Olimpiada din anul 1968, ca de altfel și faptul că lotul olimpicilor rămîne deschis oricărei tinere care va dovedi că merită selecția, demonstrează simțul de răspundere cu care, de data aceasta, federația noastră de specialitate privește alegerea celor mai bune cinci fete pentru alcătuirea echipei reprezentative olimpice. Și că se procedează astfel, este bine. După cîte sîntem informați, floretistele din toate celelalte țări și-au început și ele pregătirile, acordînd marii competiții din Mexic importanța cuvenită. Deci, muncă și iar muncă! Pînă la J.O. din Mexic timpul trebuie folosit cît mai judicios.

Patru inotători români și-au anunțat, pînă la ora actuală, candidatura pentru J.O. din Mexic. **CRISTINA BALABAN**, ale cărei rezultate din sezonul recent încheiat o recomandă ca pe o sportivă de valoare europeană, **VASILE COSTA** și **ANGEL ȘOPTEREA-NU**, doi brașiști ambițioși, în continuă rivalitate, și **ANCA ANDREI**, «copilul minune», produs al școlii reșițene de natație.

Primele trei nume vă sînt binecunoscute. Lor, în ultimii doi ani, li s-au alăturat cîteva zeci de recorduri, astfel că prezentarea performerilor în revista noastră a fost imperios necesară. Mai puțin am avut prilejul să vorbim despre Anca Andrei, eleva neobositului antrenor Ion Schuster. Acum, însă, cînd Anca a intrat în rîndurile «aspiranților olimpici», calitățile ei ne obligă...

Cine este Anca? O tînră de 15 ani. I-a implinit la 8 august. Pentru puținele ei primăveri înălțimea de 1,65 și cele 52 kg o recomandă ca pe o atletă în devenire. O caracteristică la statura ei bine proporționată — brațele lungi și puternice. În rest, nimic deosebit. Este elevă în clasa a IX-a, frunțășă la învățatură, iubește muzica și literatura.

Înotul l-a început... obișnuit. La cursurile de inițiere. De acolo a fost selecționată de Schuster în grupa «speranțelor». Selecția nu a avut darul să-i încinte pe părinți. Tatăl și mama vroiau ca Anca, fata lor, să știe doar «să înoate». Nimic mai mult. Se temeau ca orele de antrenament sportiv să nu o stînjenească de la studiu. Temere neîntemeiată. Anca a demonstrat-o, iar părinții n-au mai avut obiecții.

În 1963, la 100 m spate este cronometrată cu 1,30 min. În 1964, la același procedeu și pe aceeași distanță, realizează 1:23,6. În 1965 — 1:17,6, iar anul acesta — 1:12,8. La 200 m spate, în 1965, cel mai bun timp al ei este 2:51,9, iar anul acesta — 2:36,9 (bazin acoperit) și 2:39,1 în bazin de 50 m. Și acum, o remarcă. Ultima performanță amintită vine să egaleze recordul de senioare al Cristinei Balaban, iar timpul de 10,28 min. la 800 m. liber, realizat de Anca, este cu numai 4 secunde mai slab decît recordul multiplei noastre campioane Cristine Balaban (10:24,3).

Tînră inotătoare din Reșița sprintează deci puternic pe urmele Cristinei. Un fapt de nimeni contestat. Și totuși, Schuster, antrenorul ei, cînd este soli-

citat să vorbească despre performanțele elevei sale, are rezerve. «Anca — ne spune Schuster — este un copil bun. Angajamentele privind performanțele sportive le-a depășit, dar nu proporțional cu posibilitățile pe care le are. Fata aceasta are un organism sănătos, apt pentru un efort îndoit celui pe care îl depune în prezent la antrenament. În privința conștiințiozității și puterii de muncă, mereu i-o dau ca exemplu pe Cristina Balaban.

Eleva mea are un înot corect, dar nu și este-

tic. Esteticul deranjează, desigur, mai puțin. În schimb mă deranjează startul și întoarcerile, pe care le socotesc deficitare. Pe îmbunătățirea lor va trebui să «batem» în antrenamentele viitoare. Anca poate și trebuie să dea mai mult!».

De aceasta sîntem convinși și noi, după cum tot astfel sîntem convinși că Anca va reuși să îndeplinească toate baremurile pentru ca participarea ei la J.O. din Mexic să devină o certitudine.

G. Șt.

Candidata Reșiței pentru J.O. ANCA ANDREI

La bazinul acoperit din Reșița. Reîntoarsă cu rezultate dintre cele mai frumoase de la «Criteriul european de juniori» din Sicilia, Anca împărtășește colegilor de secție impresii de la acest important concurs.

Foto. Th. ROIBU

MEXICANII DORESC SĂ CÎȘTIGE LA J.O. DIN 1968

MEDALIA DE AUR A... SIMPATIEI

Antonio Haro Oliva a fost numit recent președinte al Confederației generale sportive din Mexic și director tehnic al Comitetului de organizare al J.O. din 1968, de la Ciudad de Mexico. Haro Oliva este una din marile figuri ale sportului mexican. El a fost finalist, fără întrerupere, al campionatelor mondiale de scrimă între anii 1932 și 1948. Floretist de mare clasă (odată a câștigat și titlul internațional al Franței), cu prilejul celei de-a doua ediții a «Săptămîinii preolimpice» de la Ciudad de Mexico, Antonio Haro Oliva a acordat un interviu reprezentanților presei internaționale, pe care-l prezentăm și cititorilor revistei noastre:

— În ce ambianță se vor desfășura J.O. din 1968?

— Vrem ca J.O. din 1968 să se dispute într-o ambianță plăcută. Nu intenționăm să organizăm jocurile prea somptuos, dar nici modest. Dorim să ne aflăm, în ceea ce privește organizarea, între ceea ce a fost la J.O. de la Helsinki și Tokio. Dorim să organizăm această ediție fără un lux exagerat, în spirit adevărat olimpic și de o manieră pur... mexicană.

— Ce ne puteți spune despre stadiul lucrărilor?

— Lucrările înaintază într-un ritm susținut. Nu vom avea probleme cu bazele sportive necesare întrecerilor. Noi avem de pe acum gata toate terenurile și bazele adecvate antrenamentelor. În ceea ce privește noul Palat al sporturilor, el va fi gata la timpul potrivit, cu tribune care vor putea adăposti fie 10 000, fie 20 000 de spectatori (încă nu ne-am pronunțat din acest punct de vedere). De asemenea, vom construi și o piscină descoperită pentru competițiile de înot.

— Unde veți amenaja satul olimpic?

— Știm că sportivii iubesc foarte mult aerul și soarele. De aceea vom plasa satul olimpic în cartierul Del Pedregal, foarte aproape de locul competițiilor. Am considerat că este mai bine să procedăm așa, pentru a evita ca participanții să facă drumuri lungi și obositoare. Și aici vom evita luxul exagerat, însă vom oferi excelente condiții de cazare și odihnă pentru oaspeții sportivi ai Mexicului.

— Ce șanse au sportivii mexicani la J.O.?

— Toți amatorii de sport, de la mic la mare, ca și sportivii noștri, doresc ca la J.O. să cucerim în primul rînd **medalia de aur a... simpatiei**. Pentru celelalte competiții sportivii mexicani se pregătesc intens, fiind dornici de a contribui și prin performanțe valoroase la dezvoltarea sportului mondial.

DAWN FRASER minutul cel mai lung (I)

(DIN AMINTIRILE UNEI CAMPIONANE OLIMPICE)

Australianca DAWN FRASER, prima femeie din lume care a înotat «suta» de metri în mai puțin de 60 de secunde și a câștigat titlul olimpic de trei ori consecutiv, este una din cele mai mari campioane cunoscute în istoria sportului. Care este secretul acestor recorduri și medalii? În primul rînd o pasiune mistuitoare și o nelînfîntă voință, mii de ore de antrenament, distanța Australia—Europa străbătută înot, bucurii și decepții trăite la marginea bazinului de înot. Din confesiunile interesante și instructive ale celebrei sportive am extras câteva episoade pe care le vom publica începînd cu numărul de față.

Ne aflam amîndoi sus, pe trambulina cea mare. Stăteam agățată în spatele fratelui meu Don, ca mușchiul de stîncă. Brațele mele slabe aproape îl strangulau și picioarele îi înlănțuiau strîns mijlocul.

Gata? întrebă Don. Am spus un «da» sfios și l-am strîns și mai tare. Eram chiar la marginea trambulinei și nu aveam curajul să privesc suprafața plată a apei. În clipa cînd am simțit că fratele meu e gata să sară, am inspirat adînc și am închis ochii. Nu i-am deschis și n-am slăbit strînsoarea decît atunci cînd am început să bolborosim sub apă.

Cînd am ieșit la suprafață, Don s-a desprins de mine. Eram neliniștită, chiar speriată. Mai sărisem de pe trambulină, cocoțată pe spinarea solidă a unuia din frații mei, dar niciodată nu m-au lăsat singură înainte de a ajunge la scara piscinei. De data asta Don m-a lăsat singură la 6 metri de marginea bazinului.

— «Nu te smiorcăi — zise, auzind țipetele mele. O să ajungi tu la mal.» Și el înota ușor, la un metru distanță de mine.

Încercam să mă agăț de el, țipam, înghițeam apă, căutam să-l prind de picior. Dar el se mulțumea să repete: «Nu mai face atîta gălăgie!» Se ținea mereu puțin mai departe de mine, ca să nu-l pot ajunge. Și asta mă făcea să urlu de furie. Scara nu era decît la 5—6 m. Dar mi se părea departe, foarte departe. Cînd, în sfîrșit, am sosit, plîngeam, aveam senzația că înghițisem jumătate din piscina Elkington și, îmbufnată, nu-i adresai nici o vorbă fratelui meu. De-abia seara cînd am ajuns acasă am început să înțeleg că prin propriile mijloace străbătusem jumătate din bazin. Înotasem.

În vara aceea nu aveam decît șase ani și eram tare slăbuț. Nu fusesem niciodată la plajă și nu schimbam încă micul chilot negru cu un costum de baie adevărat. Îmi petreceam zilele la piscina din Balmain, un cartier mizer din apropierea marilor docuri ale Sidney-ului. Puștii mișunau și așa fi putut traversa bazinul mergînd pe capete și spinări de copii. Era aproape imposibil să înoți, în afară de primele ore ale dimi-

neții, sau seara.

Din aceste veri ale primilor pași de înotătoare am păstrat amintiri confuze, pete de soare pe umeri, puști care stropeau cu apă, sărituri de pe trambulina mare cu obrăzii umflați și nasul prins între degete, carcofi prăjiți și foarte sărați înveșiți în hîrtie de ziar, conversații «serioase» sub un umbrar în timpul serilor toride, miini aspre, tari, care-mi țineau călcîiele pentru a mă învăța pluta.

Amintirile mele din copilărie se opresc totdeauna în spatele docurilor și la capătul străzii unde era casa noastră. Uneori mă gîndesc la anii aceia și mă întreb cum de-am putut să devin ceea ce sînt.

De mică eu am suferit de astm. În afară de asta, sînt alergică la apa de javel, totdeauna clorul mi-a iritat ochii. Acum am 27 de ani și sînt o fată ca toate celelalte, cu o mică excepție: am mereu ochii plîși, ador puștii, îmi place să mă plimb cu băieții și înainte de a intra în bazin îmi dau cu oja pe unghii. Și totuși aparțin deja istoriei. Am doborît mai mult de 40 de recorduri mondiale și nimeni înainte mea, nici bărbat, nici femeie, n-a fost campion olimpic la natație de trei ori consecutiv. Nu spun asta ca să mă laud; este un fapt cunoscut, scris în toate biografiile mele. În aceleași cărți se spune că eu înot mai repede decît Johnny Weissmuller cînd acesta era în apogeul carierei sale. L-am întilnit și eu o dată pe Johnny Weissmuller, în 1957, la Honolulu.

Eu venisem la Hawai împreună cu Lorraine Crapp, o blondă mică și îndesată și amîndouă făceam 400 m în jur de 5 minute. În 1928 recordul stabilit de Weissmuller era de 5'4" 2/10. În anul acela la Honolulu eu am bătut două recorduri mondiale. Am câștigat «Trofeul Weissmuller», după care am discutat

puțin cu fostul «Tarzan».

«Fete ca voi mă uimesc totdeauna — ne-a spus el. Sînteți doar niște puștoaice și din cauza voastră recordurile mele olimpice și mondiale vor fi considerate recorduri de... incertineală. Cum naiba vă antrenați?» l-am vorbit de vreo 7—8 mile (10—12 km) în fiecare zi. El ne-a spus că niciodată n-a înotat mai mult de o milă. Noi i-am explicat că ne străduim să înotăm cu gleznelor legate, remorcînd un bidon de benzină, că frecventăm sala de gimnastică și ridicăm chiar și haltere.

«Bine, zise Weissmuller, dar asta nu e viață de fată!»

Dar cînd ne-am despărțit am rămas cu impresia că Johnny Weissmuller admira performanțele noastre.

Condițiile natației au evoluat atît de mult în ultimii ani, încît e dificil pentru înotătorii de altădată să înțeleagă perfect exigențele prezente ale acestui sport. Asta îmi reamîntește de convorbirile pe care le-am avut cu Freddy Lane. Acest minunat bătrîn, la începutul secolului, a fost primul care a mers 100 yarzi în 60 secunde. Freddy Lane îmi povestea întîmplări din tinerețe, cum a trebuit, înotînd pe Sena, să se strecoare printre vapoaze pentru a cîștiga cursa de 200 m cu obstacole la Olimpiada din anul 1900 și cum avea obiceiul să facă în cea mai mare viteză de două ori 110 yarzi la vechiul bazin Domain Baths din Sidney, plecînd acasă convins că a făcut un antrenament foarte tare.

Uneori am sentimentul că am petrecut cei mai frumoși ani singură, în apă, bătînd din picioare, «măsurînd» bazin după bazin, îngîinînd pentru mine un cîntecel, sau încercînd să pun puțină ordine în gîndurile mele.

(Continuare în numărul viitor)

Adaptare de I. GOGA

Pe urmele absolvenților I.C.F.

Oricum este un subiect atrăgător de reportaj, pentru că îți oferă posibilitatea să alegi dintr-o mulțime de valențe, să surprinzi la lucru pe cei care nu de mult erau studenți. Desigur, saltul acesta, de la student la profesor, presupune integrarea într-un nou mediu, presupune emoție, maturizare, seriozitate.

*

Pentru început am vizitat sala de gimnastică a tinerului club Viitorul. În inensitatea spațiilor cuprinse între pereții de sticlă, în ambianța aceasta de aer și lumină, cu pași înăbușiți de moleciunea covorului ce acoperă suprafața sălii, m-am apropiat de profesoara Ana Cățineanu-Moțet. Îi cer permisiunea să asist la antrenament.

Evoluția grațioasă și sigură a fetițelor mă emoționează. Emoția îmi este sporită de simplitatea și căldura cu care Ani îndrumă aceste sportive în miniatură.

După antrenament îmi mărturisește:

— Am terminat institutul în 1963. De atunci lucrez cu aceste fetițe.

— Ce rezultate au obținut până acum?

— În 1964 echipa de fetițe a ocupat locul III pe țară, iar anul trecut, Irina Stoenescu a câștigat campionatul pentru copii. Doresc mult ca pe viitor să formeze și o echipă de gimnastică artistică.

— Dar pentru familie ce vă doriți?

— Nu mai puțin de doi!...

*

Am plecat. Mergeam tăcut cu gândul la ceea ce am văzut și mi-am zis: ce fac oare absolvenții de anul acesta? Am început să-i caut. Cu cine să încep? Bineînțeles cu cel mai bun: șefa de promoție Lia Schafar.

Sportivă de categoria I la volei și tir (ce simbioză ciudată!) Lia este actualmente profesoară la Liceul nr. 33. Ca și în institut, ea dovedește aceeași seriozitate în muncă. Explicațiile sale date elevilor, corectitudinea demonstrației au dus la ridicarea nivelului tehnic al echipelor școlii. Mi-a spus:

— Vreau ca echipele pregătite de mine să termine campionatul școlar pe primele locuri.

*

Cu cine să continui? Oricum cu un băiat pentru a fi... imparțial. L-am găsit în persoana profesorului Gh. Fodoreanu, de la școala nr. 183. Am asistat la o oră de colectiv sportiv care, de fapt, a fost un adevărat antrenament de atletism.

Lucru explicabil.

— Am terminat institutul anul acesta cu specializarea atletism. Mi-am planificat ca orele de colectiv sportiv să le dedic pregătirii elevilor ca viitori atleti.

— Citeva rezultate?

— A trecut foarte, foarte puțin timp pentru a putea vorbi de așa ceva. Vă rog notați două nume: Anton Corneliu și Voicu Marian, iar în ceea ce privește întrebarea dv. reveniți cu ea peste un an.

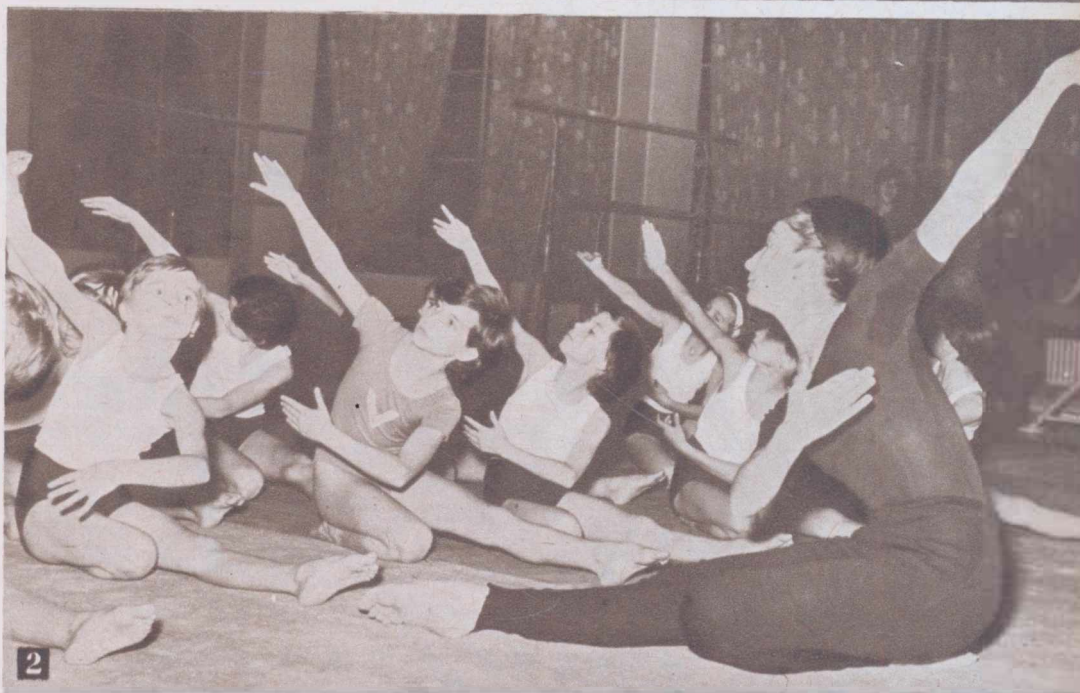
Calitatea orei de colectiv sportiv, serioasa pregătire de specialitate mă fac să cred în speranțele și promisiunile profesorului Fodoreanu.

*

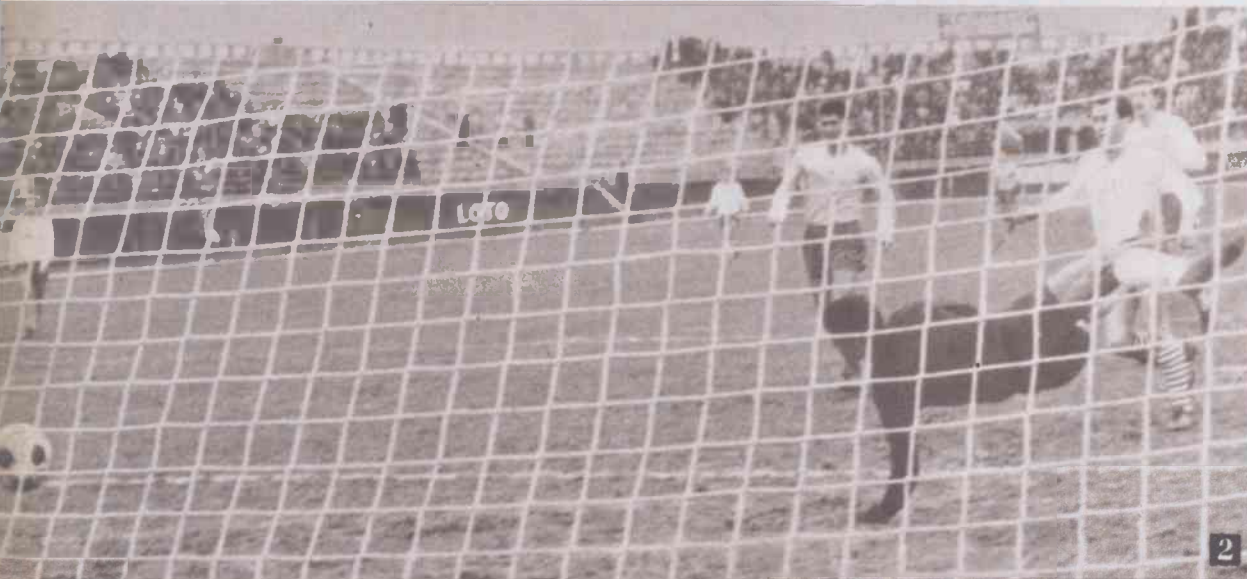
Recapitulându-mi cele văzute și aflate, constat că tinerii profesori nu s-au intimidat de saltul student-profesor, ba mai mult, așa zice că au pornit-o cu dreptul.

Sper, că prin rezultatele bune, mă vor obliga să revin pe viitor. Până atunci le doresc tuturor, succes în muncă.

Corneliu MUSTAȚĂ

De c și nu cu POL

Inainte de a încerca să spun «de c
să recapitulăm imaginile, pentru
acest 4-3 cu Polonia rămâne în p
maresul echipei noastre naționa
astfel că peste 20 de ani el va fi aprec
așa cum se cuvine — deci ca o victo
și nu ca un «joc de verificare» — c
obișnuim să taxăm astăzi jocurile a
cale, demonetizându-le parcă și con
buind astfel la împuținarea număr
de spectatori.

Un joc interțări este și trebuie
rămână mereu o întâlnire între d
reprezentative, un moment de încă
tură emoțională, pe care nu întlm
tor o preced imnurile naționale
echipelor.

Dar să revin la imagini:

1. România a deschis scorul. Barbu,
pare să reprezinte un bun câștigat pe
viitoarea noastră echipă națională, a
întat dezvoltat cu mingea, a executa
aceeași dezvoltură o centrare suf
iar fundașul polonez Brejza a încerc
intercepție cu capul, prelungind, imp
bil, în poartă: 1-0. Portarul polc
Majcher e dezolat. Sportiv, Dridea n

4-3 3-0

ONIA

teriorizează.

2. Ghergheli (invizibil) a realizat o frumoasă pătrundere prin surprindere în reu, a primit mingea de la Frățilă, a votat și... 2-0, sub privirile aceluiași ridea.

3. 3-0 și cel mai frumos gol al meciului. rcălab a descris o frumoasă diagonală re centru, amenințându-și totodată flanel și a înfipt o frumoasă pasă-săgeată re Frățilă, care l-a făcut K.O. pe Majcher. (Au urmat cele 3 goluri poloneze, pe care, n păcate, fotoreporterii noștri nu le-au surins, supraestimind forțele noastre și subestind pe cele ale lui... Liberda. Desigur că aginile ar fi fost foarte instructive, pentru ele ar fi înfățișat apărarea noastră pe desele picioare greșite).

Magistralul gol al lui Dan: 4-3. Luscu a centrat de departe, iar Dan a scăt de cleștele polonez, înscriind cel mai portant gol al meciului...

După această sumară retrospectivă... nematografică pe care revista SPORT oferă echipei noastre, să încercăm explicarea titlului.

În jocul cu Elveția, am coborât de la -0 la 4-2. Împotriva Poloniei am marcat» o «cădere» și mai... spectacuasă: de la 3-0 la 3-3, pentru a zmulge finis o victorie de justete...

Acest «DE CE» are două aspecte.

1. Scoate la iveală un mod superficial de a trata jocul. «Joaca» lui Dan, la 3-0, a fost perfectă ilustrare a acestui mod. 3-1 a însemnat dereglarea unui mecanism. 3-2 a forțat inhibiția, iar în aceste condiții, 3-3 a fost consecința logică. Abia la 3-3 a venit redeclanșarea pe baza lui «fiți ce-o fi!» De ce oare e necesar tot acest «tablou psihic»? Cum putem accepta ca o formă de «fantezie» ca aceea a lui Dan să se repercuteze asupra întregii echipe?

2. Al doilea aspect al lui «3-0 4-3» este acela că echipa noastră trebuie să știe, la urma urmei, să apere un rezultat. Trecerea temporară de la dispoziția ofensivă la cea deliberat defensivă — pentru un timp — ar fi menținut acel concludent 3-0 și ar fi permis chiar mărirea scorului, pe baza neprețuitei (și din păcate depreciatei) arme a contraatacului. Să nu uităm că, de fapt, 2 din cele 4 goluri ale noastre (primul și al treilea) au fost goluri de contraatac.

*

Revenind la atmosfera care trebuie să domnească în întâlnirile intertări (fie ele și fără miză... europeană) avem convingerea că jucătorii noștri suferă și ei de pe urma acestei «pregătiri psihologice», care, în loc să realizeze relaxarea activă, se transformă într-o relaxare pasivă.

*

O ultimă observație. Oricât ar părea de ciudat, apărarea noastră, cu toate că a cîștigat un jucător nou (Barbu), a resimțit lipsa pilonului său—Nelu Nunweiler. Pentru că Nunweiler III, în afară de faptul că este un jucător de valoare, reprezintă autoritatea morală în compartimentul defensivei și poate chiar în sinul întregii echipe. În prezența lui, Dan nu și-ar fi permis desigur fantezia de la 3-0.

Cam atît despre jocul cu Polonia, la o oră cînd mai e foarte puțin pînă la importantul meci de la Neapole.

Ioan CHIRILĂ

Dumitru Popescu ratează cea mai mare ocazie a meciului...

...iar Mircea Dridea, deși mai puțin... liber, îl imită.

Foto: Aurel NEAGU

POIANA - CÎMPINA

În picioare, de la stînga la dreapta: antrenorul secund IONESCU Gheorghe; SILAGHI Ion, înaintaş central, 26 de ani, 1,73 m înălţime, 66 kg; NANU Constantin, in. c., 29 de ani, 1,77 m, 66 kg; BONTAŞ Vasile, in. c., 31 de ani, 1,72 m, 70 kg; SABO Alexandru, portar, 25 de ani, 1,82 m, 74 kg; OPANSCHI Mihai, portar, 27 de ani, 1,85 m, 77 kg; STROE Vasile, mijlocas, 19 ani, 1,81 m, 69 kg; CRUCERU Savu, fundaş de margine, 28 de ani, 1,76 m, 74 kg; SPIRIDON Valentin, f. m., 19 ani, 1,76 m, 69 kg; antrenorul principal BEFFA Teodor.

Jos: IACOB Alexandru, mijlocas, 18 ani, 1,76 m, 65 kg; CORNEANU Victor, mijlocas, 28 de ani, 1,74 m, 72 kg; SOVĂIALĂ Constantin, f. m., 28 de ani, 1,74 m, 64 kg; POSTOLACHE Vasile, f. c., 27 de ani, 1,74 m, 72 kg;

MATEESCU Ion, f. m., 20 de ani, 1,72 m, 61 kg; ŢICU Mihăescu, f. c., 27 de ani, 1,76 m, 69 kg; BEJAN Ion, extrem, 22 de ani, 1,66 m, 64 kg.

Lipsesc din fotografie: DICIANU Vasile, in. c., 19 ani, 1,76 m, 67 kg; IORDACHE Aurel, in. c., 29 de ani, 1,78 m, 75 kg; MATEI Mihai, extrem, 25 de ani, 1,69 m, 66 kg.

Poiana Cîmpina este o echipă cu preocupări constante pentru un joc combinativ, tehnic, spectaculos.

Cei mai buni jucători: Postolache, Opanschi, Ţicu, Mateescu, Stroe, Bejan. Echipa-etalon: Opanschi-Cruceru, Postolache, Ţicu, Mateescu-Stroe, Iordache (Sovăială)-Bejan, Dicianu, Bontaş, Matei.

Foto: PAUL ROMOŞAN

CUPA NUMELOR SONORE

A treia cupă continentală — cea a «oraşelor tirguri» — a depăşit categoric anonimul începutului şi adună tot mai mult, la start, echipe de mare renume.

În fotografia noastră, o fază extrem de disputată din meciul tur Sparta Praga-Bologna (2—2) disputat la Praga. Internaţionalul Kvasnak execută o frumoasă foarfecă în faţa cunoscutului apărător italian Furlanis (2).

După cum se ştie, Bologna, care are un atac cu nume sonore — Bulgarelli, Nielsen, Haller, Pascutti — speră să se califice mai departe. (Jocul de la Bologna, nedisputat la închiderea ediţiei).

«Cupa oraşelor tirguri», care a scos la iveală anul acesta valoarea dinamoviştilor piteşteni, aşteaptă acum tragerea la sorţi pentru turul următor.

1

2

RODAJ OLIMPIC

Jocul «olimpicilor» noștri cu echipa de tineret a R.F. Germane a fost un excelent moment de rodaj. Din acest punct de vedere, tinăra și masiva echipă vest-germană a fost la opusul modestei Sutieska Nik-šici. În fața unui «11» de o mare omogenitate valorică și de luptă, «olimpicii» noștri au fost nevoiți să se exprime la maximum, autodefinindu-se. După un joc disputat și... palpitant, echipa noastră a demonstrat interesante calități de finețe și fantezie, dar a scos la iveală și o lipsă de continuitate în joc, forțată desigur și de aplombul binecunoscut al jucătorilor din țara lui Seeler.

Bineînțeles că asupra echipei olimpice nu se pot face aprecieri definitive. Prea dese fluctuații — de cele mai multe ori din motive obiective, determinate de cerințele lotului A — vezi Frățilă, Dobrin sau Nunweiller VI — fac ca echipa olimpică să amine în mod cu totul neindicat constituirea unei osaturi pe care să se conteze în 1967 și, eventual, în 1968.

Este timpul să facem acest lucru. Este timpul, după îndelungată perioadă de triere, să ne fixăm asupra ideii de joc și asupra lotului probabililor. Jocul cu «tineretul» din R.F.G., ca și cele următoare, trebuie să reprezinte o investiție morală în rîndul jucătorilor. Ei trebuie să se deprindă cu întreaga greutate a titlului de component al lotului olimpic. Poate că astfel Con-

stantinescu va atenua curbetele de plus și minus care ilustrează inegalitățile lui. Poate că astfel Boc își va asuma rolul de conducător al apărării, renunțînd la «numerele» care provoacă dese neajunsuri porții noastre. Poate că prin fixarea liniei de mijloc și a atacului se va ajunge la o într-ajutorare... modernă, care să nu-i lase la discreția «mijlocului» advers pe cei doi «halfi orfan» ai lui 4-2-4.

Echipa noastră olimpică are în față un program greu. Drumul spre Mexic are un «barem de calificare» foarte ridicat. Iată de ce iarna care începe trebuie să fie o iarnă de aspră călire pentru echipa olimpică. Misiunea acestei echipe este de a se impune prin tinerete și... modernitate. Dar pentru asta e nevoie de atacarea cu curaj a vitezelor mari post-rodaj, de închegarea unui colectiv moral care să disprețuiască succesul facil, punînd pe prim plan munca pe tot terenul.

Fotografiile noastre înfățișează două momente din jocul Selecționata olimpică — R.F. Germană (tineret) 1-1.

1. Stoperul vest-german Bella degajează cu capul, sub privirea atentă a excelentului portar Nigbur. Dumitriu (căzut) urmărește mult mai... pasiv decît Boc.

2. Deleanu execută o frumoasă «foarfecă» în fața lui Müller. Florea (6) și Boc sînt gata să intervină.

O SCRISOARE INTERESANTĂ ȘI INSTRUCTIVĂ¹⁾

M-am decis să vă scriu ca urmare a tuturor scrisorilor referitoare la corpul de arbitri și care au apărut în ultimul timp în rubrica consacrată cititorilor revistei dumneavoastră.

De foarte multe ori nu sînt de acord cu unii cititori sau suporteri — deci spectatori — care nu ezită să critice un arbitru oarecare și chiar corpul de arbitri.

Un arbitru nu este un profesionist, ci pur și simplu un amator; el muncește deci întreaga săptămînă, nu se antrenează practic niciodată, deoarece, după o foarte grea zi de muncă, aspiră, ca toată lumea, să profite de pe urma unui repaus bine meritat spre sfîrșitul zilei.

Deseori, pentru a ajunge în orașul unde urmează să arbitreze, el efectuează o călătorie lungă și dificilă.

Or, o parte a publicului care asistă la un meci de fotbal ia loc în tribună pentru o singură rațiune: să asiste la victoria echipei sale și să nu tolereze nici o greșeală posibilă din partea arbitrului.

Un jucător care manifestă o formă foarte slabă de-a lungul meciului nu se poate aștepta la nimic rău în drum spre vestiar. Pentru acest jucător se găsește întotdeauna o scuză valabilă: lipsă de antrenament, oboseală de pe urma meciurilor anterioare, nevoie de odihnă etc.

Pentru arbitru, nici o scuză nu poate fi valabilă. El trebuie să vadă absolut totul. Lui nu-i este permis să fie niciodată obosit sau să facă un meci mai slab.

Pe toți acești suporteri care îl așteaptă pe arbitru la sfîrșitul meciului, pentru a încerca să-l bruscheze, îi întreb: «Chiar dacă veți ajunge în situația de a-l lovi, credeți oare că acest lucru va schimba ceva în privința rezultatului? Cunoașteți oare sancțiunile pe care le-ar primi clubul dumneavoastră favorit?»

Eu am asistat la nenumărate meciuri și am discutat deseori cu prieteni care nu conțineau cu criticile la adresa arbitrilor. I-am întrebat de ce — dacă sînt atît de tari în materie de critică — nu se prezintă la un concurs de admitere pentru a deveni arbitri. Iată și răspunsul lor: «Pentru tot aurul din lume, n-aș vrea să fiu arbitru. Trebuie să fii nebun».

În acest caz, pentru acești nebuni, v-aș ruga să nu fiți întotdeauna severi și răi. În ziua în care nu vor mai exista asemenea nebuni, nu vor mai exista arbitri. Și atunci, ce se va întîmpla cu fotbalul? Vă întreb.»

RAOUL POVEDA,
— Cholet —

¹⁾ Apărută în revista «FRANCE-FOOTBALL» sub titlul «Puțină clemență pentru acești nebuni».

ECHIPA ROMANIEI CEA DE-A

14 - a ÎNȚÎLNIRE CU RUGBIȘTII FRANCEZI

14. Dragomir

15. Penciu

11. Ciobănel

13. Irimescu

12. Nica

10. Wussek

9. Mateescu

6. M. Rusu

8. Demian

7. Băltăretu

4. Tuțiuianu

5. V. Rusu

1. Dinu

2. Rășcanu

3. Stoica

DIN 1960 întîlnirile de rugbi România-Franța au devenit mai mult decît tradiționale — au devenit anuale. Acum, în ultimii doi ani, ele au sporit și mai mult în importanță, prin faptul că se încadrează într-o nouă — și, am dori traînă — competiție europeană — «CUPA NAȚIUNILOR». De aceea, iubitorii sportului din țară așteaptă din partea jucătorilor noștri ca ei să acorde acestei partide atenția maximă și să reinnoade șirul frumos al succeselor anterioare (vezi tabelul alăturat, care i-au făcut pe specialiști să-i considere pe români, egali rugbiștilor francezi.

Echipa noastră — 1966 — apare întinerită în cîteva posturi cheie (talonerul, mijlocașii etc.). Misiunea ei va fi de aceea excepțional de grea, ținînd cont mai ales de experiența adversarului. Să sperăm însă că ea va trece peste acest handicap și că va aduce suporterilor ei fideli satisfacția unei comportări meritorii. (D.C.)

PALMAREȘUL ÎNȚÎLNIRILOR ROMÂNIA - FRANȚA

1919 Paris	Franța — România	48—5
1924 Paris	Franța — România	59—3
1936 Berlin	Franța — România	25—5
1937 Paris	Franța — România	27—11
1938 București	Franța — România	11—8
1957 București	Franța — România	18—15
1957 Bordeaux	Franța — România	39—0
1960 București	România — Franța	11—5
1961 Bayonne	Franța — România	5—5
1962 București	România — Franța	3—0
1963 Toulouse	Franța — România	6—6
1964 București	Franța — România	9—6
1965 Lyon	Franța — România	8—3
1966 București	România — Franța	?

Această formație ne-a fost comunicată la închiderea ediției de antrenorii echipei naționale.

JUCĂTORI
DE
REZERVĂ

Dăscălescu

Dragomirescu

Dăciulescu

O frumoasă deschidere a mijlocașului la grămadă Jean Claude Lassèrre.

Darrouy, noul căpitan al XV-lui Franței.

Correspondență specială din Paris de la
ROBERT BARRAN-redactor șef la „MIROIR SPRINT“

NOUTĂȚILE XV-lui FRANȚEI

● DARROUY - căpitan ● DOURTHE - centru ● CARRÈRE - linia a treia

Pentru deschiderea sezonului internațional — 27 noiembrie, la București — selecționerii francezi aveau de învins două dificultăți: înlocuirea lui Michel CRAUSTE, în calitatea lui de component al liniei a treia și mai ales de căpitan al XV-lui tricolor și, în al doilea rând, înlocuirea fraților Boniface, considerați multă vreme ca fiind inamovibili în centrul atacului.

Pentru linia a treia a fost desemnat în unanimitate Christian CARRÈRE. În vîrstă de 23 de ani, Carrère a debutat la TARBES și joacă în momentul de față la TOULON, alături de HERRERO. În afara valorii individuale, acesta a fost un argument suplimentar în cadrul selecției. Carrere este un jucător înalt, excelent în tușă. El este rapid, nu evită angajările. Toate acestea reprezintă un complex de argumente care au făcut ca el să fie preferat în dauna lui SITJAR sau LIRA.

Titlul de căpitan al echipei Franței a fost încredințat lui Christian DARROUY. Trebuie spus că e vorba în primul rînd de o distincție onorifică; misiunea conducerii liniei de înaintași și de a orienta jocul a fost încredințată jucătorului cu

nr. 8, Herrero, în cuplu cu Lassèrre. Rechemarea lui Lassèrre în postul de jumătate la grămadă reprezintă încă o particularitate a actualei echipe a Franței, ca să nu mai vorbim de selecționarea lui DOURTHE, coleg de club al lui Lassèrre (DAX, finalistă a ultimului campionat). Menționez faptul că DOURTHE, care se pregătește pentru cariera de învățător, are doar 18 ani. Alături de el îl găsim pe MASO, de la Perpignan, pe care jucătorii și spectatorii români nu-l cunosc încă, dar care are o certă clasă de atacant. În legătură cu el, un semn de întrebare, ridicat de o recentă accidentare la genunchi. Va trebui să așteptăm următoarea etapă a campionatului pentru a ne putea pronunța definitiv.

Remarcăm totodată încrederea acordată lui GACHASSIN ca jumătate la deschidere, deși unii au recomandat selecționarea lui pe treisferturi, alături de MASO. Astfel au fost eliminate perechile de demi de club alcătuite din PUGET și ROQUES (Brive) sau din frații CAMBERABERO (La Voulte). Iată o dovadă a resurselor rugbiului francez pentru aceste posturi, la fel ca și pentru linia a treia, unde candidații sînt numeroși.

Carrère, noul linia a treia în acțiune (avîndu-l în dreapta pe W. Spanghero) în partida împotriva echipei londoneze Harlequins.

Tînărul și talentatul centru Joseph Maso, de la USA Perpignan.

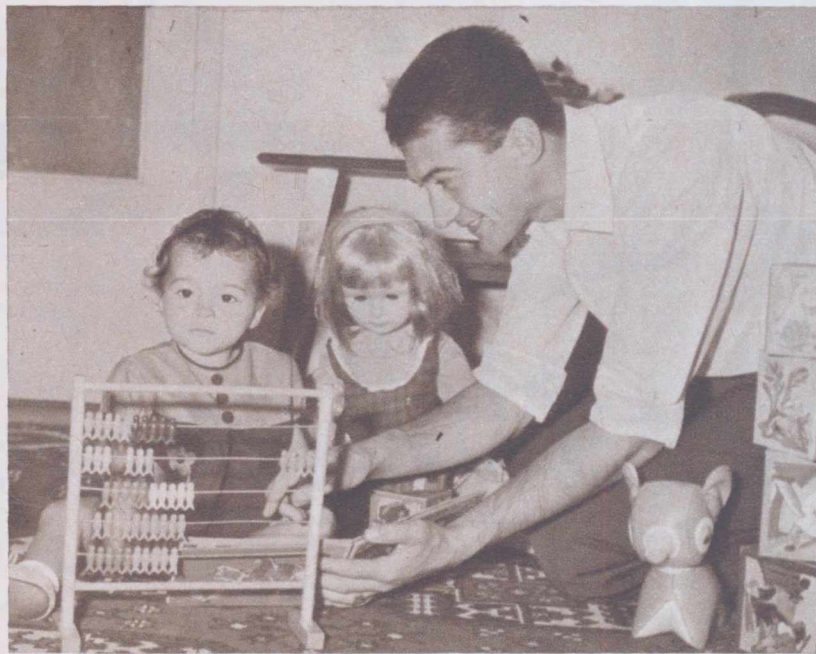

Desigur, iubitorii fotbalului s-au bucurat de revenirea lui Ilie Datcu în «clubul» jucătorilor echipei noastre naționale. Este lăudabilă sirguința cu care Datcu se pregătește pentru a fi demn de a îmbrăca tricoul național. Dar cu toată preocuparea lui pentru fotbal, el nu uită nici o clipă de marea sa dragoste pentru fetița lui, căreia i-a mai dăruit o păpușă aproape tot atât de... uriașă ca și Corina.

BIRLIC, OZON ȘI MLĂDIȚELE FOTBALULUI

Artistul poporulul Gr. Vasiliu-Birlic nu este numai un mare admirator al echitației și boxului, ci și un vechi și statornic iubitor al sportului cu balonul rotund. Preferințele sale? Fotbalul bun și... Progresul București.

Entuziasmat de startul strălucit luat în acest tur al campionatului de echipa sa favorită, maestrul Birlic n-a ezitat — în zilele frumoase din această toamnă — să dea raită stadionului din str. Dr. Staicovici. Și, grijuliu față de mlădițele fotbalului de miine (deci, și de cele ale Progresului!), prin fotografia de mai sus popularul actor a tinut să fie immortalizat în mijlocul plicilor și alături de antrenorul lor, Titus Ozon. gh. r.

REVEDERE DUPĂ TREI DECENII . . .

Un moment emoționant, un frumos prilej de aduceri-aminte: revedere după trei decenii între foștii semnatori ai «actului de naștere» al echipei Prahova Ploiești. Evenimentul a avut loc, punctual, la 5 noiembrie, în prezența a numeroși iubitori ai sportului din orașul «aurului negru» și, bineînțeles, ai continuatorilor tradiției handbalului ploieștean, jucătorii de la Rafinăria Teleajen. În fotografie, rindul de jos (de la stînga spre dreapta): VICTOR BĂLĂȘESCU, LADISLAU COVACI, PANTELIMON BORUGĂ, IONEL GHIONDEA, NICOLAE GHIONDEA. Rindul de sus (aceeași ordine): MIHAJ PENESCU, GRIGORE IRIMESCU, ROMULUS SPIRESCU, CAROL DIETRICH, LUCIAN ȚIGĂNUȘ, WALTER SCHMIDT.

CEI MAI BUNI . . .

Cu cîteva zile în urmă, pe treptele Palatului Elysee din Paris puteau fi intîlniți cîțiva din cei mai buni sportivi ai Franței. Ei erau așteptați de președintele De Gaulle pentru o solemnitate deosebită: înminarea unor înalte distincții ale statului francez. 20 de foști și actuali mari campioni au fost decorați cu «Legiunea de onoare» sau «Ordinul de merit». Iată-i — în foto, de la stînga — pe Michel Crauste (rugbi), Guy Perillat (schi), Jacques Anquetil (ciclism), Jocelyn Delecour (atletism), Michel Jazy (atletism) și Alain Calmat (patinaj), noii purtători ai «Legiunii de onoare».

ÎNGHEȚATA URIAȘĂ

Aceste fete vesele și drăguțe care au împușinat cu două medalii de aur «tezaurul» Campionatelor europene de natație, sînt foarte bune prietene. Probabil le-ați recunoscut și dumneavoastră. Sînt înnotătoarele franceze Kiki Caron și Claude Mandonnaud (dreapta). Bune prietene, iată-le pe trecînd împreună o după-amiază în care, după cum se poate vedea, au împărțit... frățeste o înghețată uriașă.

UȘOARE CA FULGUL

Cînd ești campion european la haltere și, mai ales, la categoria grea, nu trebuie să depui prea mult efort pentru a ține în brațe două școlărițe. Campionul sovietic Leonid Jabotinski zîmbește amuzat de... proba la care l-au supus fotoreporterii germani, cu prilejul «europenelor» de haltere care au avut loc nu de mult la Berlin.

«Îmi par ușoare ca fulguri» — parcă ar vrea să spună uriașul urmaș al lui Vlasov, iar noi avem toate motivele să-i credem...

DE PRETUTINDENI

● Performanță la 70 de ani! Plecînd din orașul său situat în nordul Japoniei, profesorul japonez Tosaku Sane, mergînd timp de o lună pe jos, și parcurgînd în fiecare zi cîte 30 km, a reușit să ajungă la Tokio. Temerarul mărșălitor a stabilit astfel un nou și original record, dacă ținem seama de vîrsta sa: 70 de ani.

Mersul pe jos este un sport popular în Japonia. Fabricanții de materiale sportive au pus chiar în vânzare un aparat care se atașează la centură și care indică cu precizie distanța parcursă în kilometri și metri.

● Scandal în lumea fotbalului australian. În semifinalele «Cupei Australiei», supărată de decizia arbitrului, echipa «Hellas» s-a retras de pe teren în meciul cu Sydney-Club-Hakoah. Federația australiană a trecut însă la severe măsuri. Clubul a fost obligat să plătească o amendă de 400 lire și anul viitor nu va mai avea voie să participe la jocurile de cupă.

● După cum s-a mai anunțat, în urma unui accident de automobil, celebrul fotbalist portughez Vicente și-a pierdut ochiul drept. El nu va mai putea juca fotbal. Trista veste l-a afectat foarte mult pe renumitul internațional brazilian Pele. Într-o scrisoare adresată ziarului «Mundo Deportivo», Pele s-a oferit să joace cu echipa sa într-un meci, beneficiile urmînd să fie oferite lui Vicente.

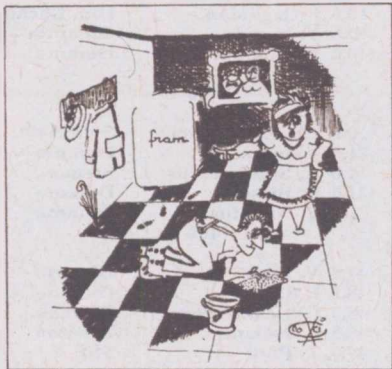
● Celebrul boxer negru Ray Sugar Robinson, fost campion mondial la categoriile semimijlocie și mijlocie, își va face debutul ca artist în două filme de western. Turnările acestor filme se vor face în Spania.

MEREU TÎNĂR

La cei 31 de ani ai săi, fotbalistul cehoslovac Jan Popluhar a fost cel mai vîrstnic jucător din partida Anglia-Cehoslovacia (0-0), disputată nu de mult la Londra. Acest lucru nu l-a împiedicat însă, pe Popluhar să joace cu entuziasmul unui tînăr debutant, la care s-au adăugat, bineînțeles, vastele sale cunoștințe fotbalistice.

ȘAHISTA ACASĂ

— Pînă mă întorc eu de la coafor, muți frigiderul în e8, ștergi petele din b3 și c2, cureți cu petrosin «ca dama», peste tot, nu «ca nebunul», numai pe diagonale...

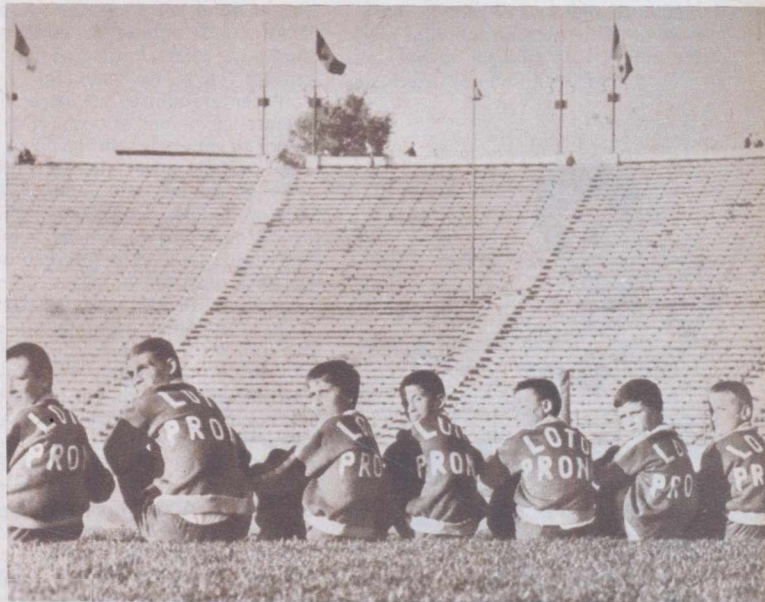
Desen de OCTAVIAN COVACI

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

«CURSĂ CU OBSTACOLE»

Foto: Rudolf WAGNER - Cluj

«PRIMII... OFICIALI»

Foto: Th. ROIBU

- București -

«CUȘMA DOROBANȚULUI»

Emilian CRISTEA

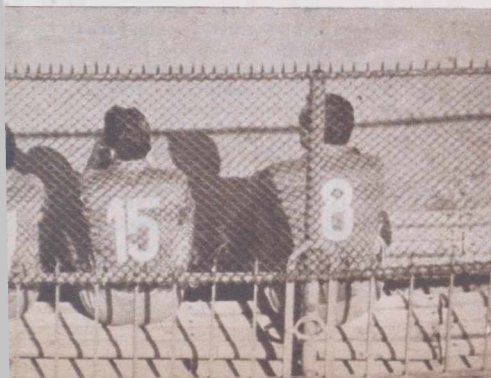
- maestru al sportului -

FOTOGHICITOARE

Fotoreporterul nostru Paul ROMOȘAN a surprins pe banca din jurul terenului stadionului Republicii o echipă fruntașă din țara noastră. Încercați să aflați și dv. ce sport fac băieții din imagine, în ce echipă joacă și care este numele jucătorului care poartă nr. 15 pe tricou.

(Este vorba de echipa de rugby — Steaua București, jucătorul cu nr. 15 fiind maestrul emerit al sportului Alexandru Penciu).

Fiecare sfârșit de sezon sportiv este un prilej de analiză a activității trecute, de învățăminte, de jalonare a muncii viitoare.

Și atletismul nostru se cuvine, deci, a fi analizat.

Pentru aceasta, am cules mai jos cele mai bune cifre ale atleților noștri de frunte în toate probele prevăzute în programul olimpic. În acest fel se poate observa mai bine care sînt rezultatele cu care pășim în anul preolimpic, anul marii bătălii pentru obținerea a cît mai multe norme olimpice, care sã ne dea dreptul ca în 1968 — reconfirmîndu-le — un număr cît mai mare de atleți români sã se numere, prin rezultatele lor, printre protagoniștii de pe marele stadion olimpic din capitala Mexicului.

Din citirea acestor rezultate ne putem da seama imediat cã nivelul de ansamblu este încă scăzut, cã diferența între primul clasat și următorii, ca și între cele mai bune rezultate românești și mondiale, este la cele mai multe probe încă foarte mare. Astfel, cu numai cîțiva atleți ne putem prezenta în momentul de față la cele mai mari întreceri atletice mondiale, cu șanse de clasare onorabilă. Este vorba de Iolanda Balaș (locul I în ierarhia mondială în acest an), Viorica Viscopoleanu (locul 2), Mihaela Penes (locul 3), Șerban Ciochină (locul 8). De fapt, aceștia sînt singurii cu care ne încadrăm printre primii 10 din lume din acest an. Acest număr total insuficient față de nivelul și pretensiile actuale nu ne poate duce la concluzii de loc satisfăcătoare, mai ales cã pînă la viitoarele Jocuri Olimpice nu mai sînt prea multe luni și este știut cã un atlet nu se ridică în vîrfurile piramidei mondiale

BILANȚ ATLETIC

în cîteva luni. Față de anii trecuți, numărul celor clasati printre primii în lume este în scădere, comparativ cu al altor țări al cãror număr de atleți crește continuu de la un an la altul. Astfel, în 1964, am avut 7 atleți printre primii 10, în 1965 — 6, iar anul acesta numai 4! Înseamnă cã ceva se întimplă de îndată ce în alte țări, din același punct de vedere, numărul crește (R.D.G.: 1964 — 24; 1965 — 27; 1966 — 32; Franța: 1964 — 6; 1965 — 6; 1966 — 12 etc.

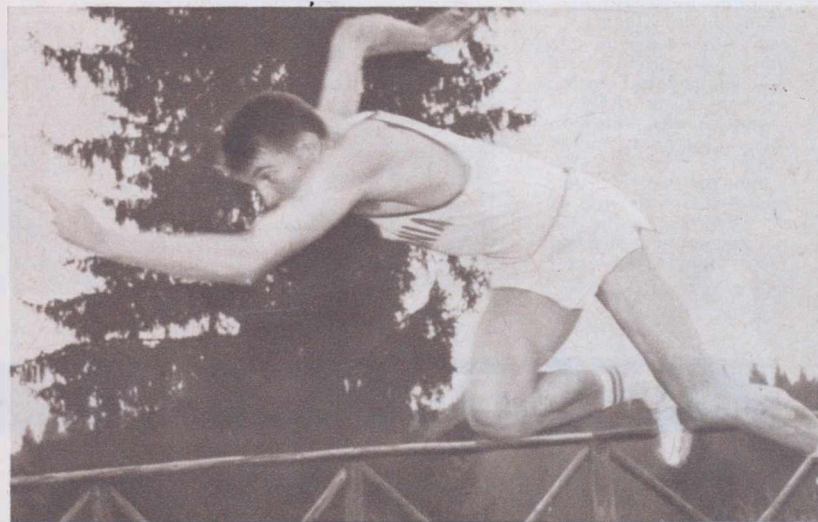
Analizînd din acest punct de vedere (și trebuie sã recunoaștem cã în prezent nu se poate concepe a analiza rezultatele unei țări decît prin comparație cu nivelul mondial) nu putem decît sã tragem un serios semnal de alarmă. Astfel, chiar dacã am doborît 119 recorduri republicane, numai 5—6 sînt de valoare internațională, celelalte fiind departe de ceea ce se obține în prezent pe plan mondial.

De asemenea, situația în meciurile interțări (7 cîștigate și 3 pierdute) chiar dacã această situație exprimată în procente: 76% cîștigate, 24% pierdute, arată un bilanț pozitiv, ea trebuie privită prin prisma pierderii meciurilor cu echipa masculină a Italiei și cea feminină a Bulgariei, deoarece aceste două înfrîngeri nu s-au produs în fața unor echipe de certy valoare mondială, aflate printre primele 6 din Europa (ca sã ne rezumãm numai la continentul nostru), ci la echipe de valoare ceva mai scăzută. Din acest punct de vedere înseamnă cã victoriile, deși trebuie apreciate ca victorii — și nu se pot trece cu vederea — arată încă multe lipsuri ale atletismului nostru. Și, pentru cã este vorba de meciuri, nu trebuie uitat cã rezultatele echipeilor de juniori din acest an, împotriva unor formații de valoare (Ucraina, R.D.G., Polonia), soldate cu victorii categorice în favoarea noastră arată cã avem o garnitură de tineri talentați, care, bine îndrumați, vor putea deveni înlocuitori de nădejde pentru actuala generație de atleți din care mulți nu mai dau randament în prezent. Pentru a întări aceasta, trebuie avut în vedere cã, în prezent, a întrece echipele de seniori ale Poloniei, R.D.G., Ucrainei (adicã ceea ce au realizat juniorii) este deocamdată practic irealizabil. Totul este ca sã înmulțim numărul atleților; în țară se găsesc sumedenie de tineri, care nu așteaptă decît sã fie canalizați pe linia performanțelor atletice.

Participarea slabă de la campionatele europene de la Budapesta, cea mai mare competiție înaintea Jocurilor Olimpice, ne-a arătat odată în plus adevăratul potențial al atletismului actual internațional, comparat cu al nostru, ne-a arătat cã pentru a se învinge actualele performanțe este nevoie în primul rînd de muncă de cea mai bună calitate.

În acest scop, toți factorii care răspund direct sau indirect de activitatea atletică trebuie sã tragă concluziile necesare de pe urma sezonului athletic 1966. Sã pornim la treabă pentru a reduce din handicapul care ne desparte de atletismul internațional, pentru a realiza o creștere cantitativă și mai ales calitativă a atletismului nostru, atît de mult așteptată.

Nicolae MĂRĂȘESCU

Cel mai rapid alergător din România și din Balcani, sprinterul Gheorghe Zamfirescu (Steaua) a realizat un nou record republican în proba de 100 m cu 10,3 sec. — doborînd cel mai vechi record al atletismului românesc 10,4 (1946). Pînă la J.O. nu mai sînt multe luni și pentru un loc de finalist este necesar minimum — un 10,2. Sau, poate cine știe, Zamfirescu va încerca pe 400 m. O performanță sub 46 sec. va fi desigur necesară pentru un loc între primii 8.

Bărbați

100 m.		Maraton	
10,3 Gh. Zamfirescu	Steaua	2h.30.18.4 T. Voicu	Rapid
10,5 V. Sărucan	Dinamo	2h.39.23.0 I. Rusnac	Steaua
10,6 A. Stamatescu	Steaua	2h.42.07.8 P. Lazăr	Farul
10,6 P. Ciobanu	Dinamo		Constanța
10,6 M. Vosminschi	ICF	2h.42.28.4 O. Lupu	Steaua
10,6 I. Orghidan	Din. Bacău	2h.43.31.0 A. Arnăutu	Met. Hun.
10,6 V. Jurcă	Dinamo		
10,6 C. Nichifor	Dinamo		
200 m.		20 km. marș	
20,9 Gh. Zamfirescu	Steaua	1h.32.07.0 I. Popa	Steaua
21,2 V. Jurcă	Dinamo	1h.35.37.0 L. Caraiosifoglu	Dinamo
21,6 A. Stamatescu	Steaua	1h.38.37.0 V. Ilie	Metalul
21,6 B. Iliescu	Dinamo	1h.40.17.4 V. Farcaș	Metalul
21,7 C. Nichifor	Dinamo	1h.41.17.7 I. Barbu	Telefoane
400 m.		50 km. marș	
47,8 V. Jurcă	Dinamo	4h.27.22.6 I. Popa	Steaua
48,2 I. Rățoi	Dinamo	4h.40.26.4 I. Barbu	Telefoane
48,3 Gh. Zamfirescu	Steaua	4h.43.40.8 M. Perșinaru	Telefoane
48,5 I. Osoianu	Dinamo	4h.51.55.4 I. Gășitu	Steaua
49,0 T. Puiu	SSE 2	4h.53.07.4 I. Baboie	Telefoane
800 m.		Decathlon.	
1.50.4 C. Bloțiu	Rapid	7084 C. Socol	St. Cluj
1.51.0 H. Ștef	Rapid	7074 V. Mureșan	ICF
1.52.3 R. Rusu	CSM Cluj	6824 G. Pikulski	Ban. Tim
1.52.8 G. Plăcintaru	Steaua	6410 S. Hodoș	ICF
1.53.2 Gh. Ene	Steaua	6350 A. Sepși	SSE Cluj
1 500 m.		Ștafeta 4 x 100 m.	
3.45.3 C. Bloțiu	Rapid	41,2 Echipa națională seniori (Vosminski-Zamfirescu-Jurcă-Moldoveanu)	
3.45.5 O. Scheible	St. R. Brașov	41,4 Echipa națională tineret	
3.49.0 H. Ștef	Rapid	41,4 Dinamo București	
3.49.4 I. Iordache	Dinamo	42,3 Steaua București	
3.50.0 Gh. Plăcintaru	Steaua	42,3 Echipa națională juniori	
5 000 m.		Ștafeta 4 x 400 m.	
14.04.4 A. Barabas	Dinamo	3.12.1 Echipa națională seniori (Vosminski-Puiu-Osoianu-Jurcă)	
14.06.7 N. Mustață	Dinamo	3.17.2 Echipa națională juniori	
14.07.0 Z. Vamoș	Dinamo	3.17.2 Dinamo București	
14.42.6 T. Voicu	Rapid	3.17.5 Echipa națională tineret	
14.44.2 O. Lupu	Steaua	3.21.6 Steaua București	
10 000 m.		110 m. gardzri.	
29.13.2 A. Barabas	Dinamo	14,4 V. Suci	Pen. Iași
29.13.6 N. Mustață	Dinamo	14,5 D. Hidioșanu	SSE 2
30.46.2 O. Lupu	Steaua	14,6 N. Perța	Steaua
31.32.8 A. Arnăutu	Met. Hun.	14,7 N. Macovei	Steaua
31.58.0 T. Voicu	Rapid	14,7 A. Schneider	Ban Tim.
		14,7 C. Socol	G.Știința Cluj

În ultimii doi ani, un tînăr se impune. Este mărșă-luitorul Leonida Caraiosifoglu (Dinamo), care a cucerit de două ori consecutiv titlul de campion balcanic la 20 km marș. Garanții pentru viitor: seriozitatea și tehnica sa excelentă. Pentru Mexic trebuie sã vizeze un timp sub 1 h. 30. Altfel...

TIC - 1966

400 m. garduri.

51,9 V. Jurcă	Dinamo
53,0 I. Rățoi	Dinamo
53,7 V. Mihăescu	Rapid
53,9 I. Mesaros	Ban. Tim
54,4 M. Zisu	Ban. Tim.

57,1 F. Stancu	Steaua
57,3 E. Nourescu	Metalul
57,6 E. Baciu	UCFS Ro-
	man

800 m.

2.07.8 I. Silai	CSM Cluj
2.08.5 F. Stancu	Steaua
2.08.6 E. Baciu	UCFS Ro-
	man
2.09.2 V. Gabor	Din. Brașov
2.09.3 C. Jacob	Progresul
	Buc.

3 000 m. obstacole.

8.34.0 Z Vamoș	Dinamo
8.48.0 V. Caramihai	Steaua
9.05.8 I. Căpraru	Steaua
9.07.2 O. Scheible	St. R. Brașov
9.08.4 N. Mustăță	Dinamo

80 m. garduri.

11,2 G. Cîrstea	Steaua
11,2 E. Vintilă	Dinamo
11,2 V. Viscopoleanu	Steaua
11,3 S. Anghelescu	Viltorul
11,4 L. Jung	Steaua
11,4 V. Enescu	ICF
11,4 S. Nedelcu	Tim.
	C. Muscel
11,4 E. Schal	SSE Brașov

Înălțime

2,06 A. Spiridon	Dinamo
2,01 S. Ioan	SSE 1
1,98 M. Mitilecis	CSO Brăila
1,98 E. Ducu	Steaua
1,96 C. Szasz	CSO Oradea

Prăjină.

4,82 P. Astafei	Steaua
4,60 S. Cristescu	Dinamo
4,55 D. Piștalu	Dinamo
4,45 E. Simionescu	Steaua
4,30 C. Ivan	Rapid

Stafeta 4 x 100 m.

47,0 Echipa națională junioare	(A. Petrescu-V. Anghel-M. Goth-S. Anghelescu)
47,5 Echipa națională senioare	
48,4 Steaua București	
49,5 ICF București	
49,7 CSMS Iași.	

lungime

7,72 V. Sărucan	Dinamo
7,71 A. Samungl	Steaua
7,43 M. Simionescu	Dinamo
7,42 D. Bădini	ICF
7,40 V. Mureșan	ICF

Înălțime

1,84 I. Balas	Steaua
1,71 E. Stoenescu	Știința
	Craiova
1,61 R. Voroneanu	Steaua
1,61 M. Pandele	Metalul
1,61 D. Munteanu	SSE Bacău

Triplusalt.

16,46 S. Ciocină	Metalul
15,76 V. Răuț	Rapid
15,65 V. Dumitrescu	Dinamo
15,64 C. Corbu	CSO Pitești
15,53 O. Viscopoleanu	Steaua

Lungime

6,59 V. Viscopoleanu	Steaua
6,20 E. Vintilă	Dinamo
5,86 M. Pandele	Metalul
5,85 M. Solomon	Steaua
5,78 G. Rădulescu	Dinamo

Greutate.

17,14 A. Gagea	Dinamo
16,63 C. Crețu	Metalul
16,38 D. Menis	Dinamo
15,90 G. Luchian	SSE Cța
15,33 A. Raica	Rapid

Greutate.

16,31 A. Sălăgean	Din. Brașov
14,63 A. Gurău	Progresul
	Buc.
14,53 E. Lefter	ICF
14,09 E. Elie	Met. Buc
13,68 E. Sherer	Voinea Br.

Bisc.

57,00 I. Naghi	Steaua
54,13 V. Sălăgean	Din. Br.
48,34 M. Plev	Ban. Tim
47,64 C. Socol	Știința Cluj
47,12 L. Kottlar	Metalul

Disc.

53,74 L. Manollu	Metalul
53,14 O. Cataramă	UCFS
	C. Muscel
47,24 L. Moțiu	ICF
47,02 A. Menis	SSE
	Craiova
46,32 E. Cataramă	UCFS
	C. Muscel

Suliță

76,02 G. Popescu	Met. Cugir
70,20 V. Socol	Steaua
69,12 S. Giubelan	SSE Craiova
66,30 T. Peca	SSE Craiova
65,60 V. Hantelman	Din. Bacău

Suliță

58,36 M. Peney	Dinamo
53,42 M. Ciurea	Dinamo
49,60 M. Diaconescu	Steaua
48,48 E. Neacșu	UCFS
	C. Muscel
45,80 E. Prodan	ICF

Clocan.

66,10 G. Costache	Dinamo
63,88 V. Tibulski	Dinamo
62,58 C. Drăgulescu	Steaua
57,64 N. Răscănescu	Steaua
56,52 S. Șișcovici	Din. Brașov

Femei.

100 m.

11,8 I. Petrescu	Rapid
12,0 E. Nourescu	Metalul
12,0 A. Petrescu	SSE 2
12,1 S. Anghelescu	Viltorul
12,1 M. Goth	Pr. Deva
12,1 V. Tocilă	ICF

Pentaton.

4519 E. Vintilă	Dinamo
4362 M. Pandele	Metalul
4259 E. Schal	SSE Brașov
4176 S. Tănase	CSM Cluj
4123 A. Vitalios	Tr. Tg-Se-
	culesc

Clasamentul primilor antrenori (după numărul de apariții a atleților pe care îi antrenează în primii 5 sportivi ai anului):

1. M. Tintorescu	14
2—5 C. Simionescu	10
I. Söter	10
N. Păiș	10
A. Stoicescu	10
6 I. Vintilă	8
7 Gh. Stănel	7
8—10 Gh. Zimbrețeanu	4
Vasile Dumitrescu	4
I. Benga	4

200 m.

24,3 I. Petrescu	Rapid
24,5 E. Nourescu	Metalul
24,6 M. Goth	Pr. Deva
24,7 E. Vitalios	Tr. Tg-
	Seculesc
24,8 A. Socol	St. Cluj

4000 m.

56,3 I. Silai	CSM Cluj
56,9 D. Bădescu	Rapid

SPORTIVI!

Iubitori ai sportului Numărul 10 al revistei «Secolul 20» vă e dedicat în întregime! În 212 pagini, despre pasiunea și eroii dv. preferați au scris: George Călinescu, Ionel Teodoreanu, Camil Petrescu, Alfred Jarry, Franz Kafka, Hemingway, Caldwell, Umberto Saba, Robert Musil, Antoine de Saint Exupery, William Saroyan, Arkadi Avercenko, Ilf și Petrov, Siegfried Lenz, Paul Vialar, Roland Barthes, Irga Artomonova, Lia Manoliu, Virgil Ludu, Romulus Balaban, Victor Bănciulescu, Oda Schaefer.

SANTAL ANCA,
PRIMĂVARĂ,
RODICA,
FLORA,
CARMEN,
MONALISA,
FEMINA,
MIMOZA.

UN SĂPUN O MĂRCĂ
ALDĂȘĂ, NELIPSIT
ÎN ORICE CASĂ.

SPORT

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, raionul 30 Decembrie, București. Telefoane: 11.91.13 și 11.10.05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Prezentarea grafică: M. Patrichi. Tehnoredactor: N. Bărbăușean. Corector: Gh. Ranetti. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scintei.

HANDBALUL LA ORDINEA ZILEI

E. Frantz, una din purtătoarele tricoului naționalei noastre feminine de handbal, a avut o comportare deosebită în actuala ediție a cupei «ORAȘULUI BUCUREȘTI». Echipa noastră, de altfel a terminat turneul neînvinsă, cucerind victorii de prestigiu, ca de pildă cele din fața primelor două clasate la ultima ediție a campionatelor mondiale — echipele orașelor Budapesta și Belgrad. În fotografie, un aspect din întâlnirea București — Moscova (10—9).

Foto: Paul ROMOSAN

SPORT